

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/92/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8409010387
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2018:8409010387.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.09.2018 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ V. C., nar. XX.X.XXXX D. Y., U. H. R., Ž. XXX/XX, B. Y.,

2/ I. C., nar. XX.X.XXXX D. Y., U. H. R., Ž. XXX/XX, B. Y.,

3/ I. C., nar. X.X.XXXX D. Y., U. H. R., Ž. XXX/XX, B. Y.,

4/ U. Š., nar. XX.X.XXXX D. Y., U. H. R., Ž. XXX/XX, B. Y.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 21.05.2009 v čase od 21.31 hod do 21.38 hod, v rómskej osade v Huncovciach, okr. Kežmarok, na mieste verejnosti prístupnom, pri vykonávaní služobného zákroku, ktorý vykonávala hliadka OO PZ Kežmarok, ktorú zabezpečovali dve hliadky PMJ OPP KR PZ Prešov v zložení C.. I. Š., C.. C. V., C.. Y. H. Z. T.. I. T., kde sa jednalo o spacifickovanie a predvedenie podozrivého C. F., nar. XX.XX.XXXX, U. H. G. H., O.. G. XX/X, napadli obžalovaní spoločne s viacerými doposiaľ nestotožnenými rómskymi osobami vyššie uvedených príslušníkov PMJ OPP KR PZ Prešov a to tým spôsobom, že najprv im spoločne nadávali do kuriev a po tom čo obžalovaný W. Š. udrel po jednom zo služobných áut fľašou od alkoholu, tak obžalovaní aj s ostatnými nezistenými osobami začali do nich hádzať kamene a rukami búchať po služobných autách, pričom po zasiahnutí C.. C. V. kameňom do zadnej časti pravej nohy pod kolenom, čím mu bolo spôsobené zranenie, a to pomliaždenie mäkkých častí pravej podkolennej oblasti a po zasiahnutí T.. I. T. kameňom do vnútornej strany predlaktia a zápastia pravej ruky, ktorému tým bolo spôsobené zranenie a to pomliaždenie mäkkých častí pravého predlaktia a zápastia, kde uvedené zranenia si nevyžadujú liečenie, boli útočiaci rómovia vyzvaní, aby upustili od svojho konania, lebo budú proti nim použité donucovacie prostriedky, a to služobná zbraň, avšak z dôvodu, že útoky neprestali C.. I. Š. po opakovanej márnej výzve „v mene zákona upustite od protiprávneho konania“ použil varovné výstrely zo svojej služobnej zbrane v počte 6 rán, na základe čoho sa Rómovia na krátku chvíľu rozutekali, čo členovia hliadok využili na nastúpenie do služobných motorových vozidiel zn. VW Passat, evidenčných čísel C. XXXCB a C. XXXCB, kde následne počas odchodu hliadky z miesta, útoky Rómov kameňmi pokračovali na uvedené služobné motorové vozidlá a takto došlo aj k poškodeniu služobných vozidiel a to VW-u Passat ev. č. C. XXXCB a VW-u Passat ev. č. C. XXXCB spolu vo výške 258,44 Eur,

t e d a

-spoločným konaním použili násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa závažnejším spôsobom,

-dopustili sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že nepadli iného závažnejším spôsobom,

č í m s p á c h a l i

-zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. j/ Trestného zákona podľa § 20 Trestného zákona,

-prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/, písm. j/ Trestného zákona podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

obž. V. C.

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

obž. I. C.

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd zároveň u k l a d á obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

obž. I. C.

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/15/2014 zo dňa 28.5.2018, právoplatný dňa 13.6.2018, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov v spojení s rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/24/2017 zo dňa 27.4.2017, právoplatný dňa 27.4.2017, ktorým bol obžalovanému uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obž. U. Š.

Podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd stanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona súd zároveň ukladá obžalovanému povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodených Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874 s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 16.11.2009 obžalobu pod sp. zn. Pv 408/09 - 211 na obžalovaných R. Š. a ďalších obžalovaných, vrátane obžalovaných V. C., I. C., I. C. Z. U.Á. Š., pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1

písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 20.06.2013 uznal týchto obžalovaných za vinných zo spáchania uvedeného skutku a pri zachovaní právnej kvalifikácie z obžaloby prokurátora im uložil tresty odňatia slobody v rôznej výmere.

Na podklade odvolania prokurátora, Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 4To 27/2017 - 1526 zo dňa 10.01.2018 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste u obžalovaných V. C., I. C., I. C. Z. U.Á. Š. a vo výroku o náhrade škody a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia odvolací súd okrem iného poukázal aj porušenie práva obžalovaných na obhajobu na podstatnej časti hlavných pojednávaní. Z tohto dôvodu súd túto trestnú vec prejednal na hlavnom pojednávaní od začiatku.

Po prednese obžaloby prokurátorom boli obžalovaní V. C., I. C., I. C. Z. U. Š. na hlavnom pojednávaní poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa im kladie za vinu, môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobili všetci obžalovaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý je im v obžalobe prokurátora kladený za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a všetci obžalovaní na všetky položené otázky odpovedali „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodených, ktorí navrhli vyhlásenie obžalovaných prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaných V. C., I. C., I. C. Z. U. Š. o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaných s tým, že na hlavnom pojednávaní sa podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a uplatnenej náhrade škody.

Preto súd bez ďalšieho dokazovania ohľadne viny, týmto rozsudkom uznal obžalovaných V. C., I. C.Z., I. C. Z. U. Š. za vinných zo páchania skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval, ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním použili násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa závažnejším spôsobom a zároveň dopustili sa na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že nepadli iného závažnejším spôsobom. Z hľadiska subjektívnej stránky všetci obžalovaní konali vo forme priameho úmyslu, pretože chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom /§ 15 písm. a) Trestného zákona/, ktorým je ochrana verejných činiteľom pri výkone ich právomoci a ochrana verejného poriadku.

U V. C. súd z aktuálneho odpisu registra trestov zistil, že tento bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, pričom v prípade všetkých odsúdení sa vzhľadom na druh uložených trestov na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Z aktuálneho výpisu z registra priestupkov vyplýva, že sa dopustil štyroch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, avšak vo všetkých prípadoch v dobe pred spáchaním skutku. Z Ústavu na výkon väzby Prešove je hodnotený pozitívne, nebol disciplinárne postihnutý. Zo správy o povesti obce Huncovce vyplýva, že nebol riešený obecným úradom za priestupky. Pred spáchaním skutku sa dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T 17/2012 vyplýva, že dňa 27.01.2012 bola na obžalovaného V. C. podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu. Trestným rozkazom zo dňa 31.01.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z uvedeného prečinu a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2012. Z uznesenia zo dňa 30.01.2013 vyplýva, že obžalovaný bol účastný amnestie prezidenta SR. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2013.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného I. C. vyplýva, že tento bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, pričom vzhľadom na osvedčenie sa tohto obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Z aktuálneho výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný I. C. sa dopustil dvoch priestupkov na úseku cestnej dopravy, avšak vo všetkých prípadoch v dobe pred spáchaním skutku. Z Ústavu na výkon väzby Prešove je hodnotený pozitívne, nebol disciplinárne postihnutý. Zo správy o povesti vypracovanej obcou Huncovce vyplýva, že obžalovaný bol za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 12.06.2008 postihnutý pokutou v sume 9,96 Eur, pričom tento priestupok vyplýva aj z výpisu registra priestupkov zabezpečeného v prípravnom konaní.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný I. C. bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch na nepodmienečný trest odňatia slobody. Z aktuálneho výpisu registra priestupkov vyplýva postih za priestupok za porušenie pravidiel cestnej premávky a za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, oba pred spáchaním skutku. Z Ústavu na výkon väzby Prešove je hodnotený pozitívne, nebol disciplinárne postihnutý. Zo správy o povesti vypracovanej obcou Huncovce vyplývajú údaje evidenčného a rodinného charakteru o obžalovanom I. C. s tým, že má evidovaný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil dňa 28.03.2008, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 23,24 Eur, čo vyplýva aj z registra priestupkov zabezpečeného v prípravnom konaní. Z pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 6T 15/2014, 7T 24/2017, 7T 20/2017 a 1T 18/2004 vyplývajú jednotlivé obžaloby a odsúdenia obžalovaného tak, ako sú zaznamenané v odpise registra trestov.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného U. Š. vyplýva, že tento bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, z toho v prípade troch odsúdení na nepodmienečný trest odňatia slobody. Z aktuálneho výpisu registra trestov vyplýva, že tento obžalovaný bol pred spáchaním skutku doposiaľ 9 krát postihnutý za priestupok. Z Ústavu na výkon väzby Prešove je hodnotený pozitívne, nebol disciplinárne postihnutý. Zo správy o povesti vypracovanej obcou Huncovce vyplývajú údaje evidenčného a rodinného charakteru o obžalovanom U. Š. s tým, že podľa obce nebol priestupkovo postihnutý. Z výpisu registra priestupkov zabezpečenom v prípravnom konaní vyplýva, že tento obžalovaný bol pred spáchaním skutku dvakrát priestupkovo postihnutý, a to za priestupok proti verejnému poriadku a proti majetku.

Z listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vyplýva výška škody na oboch služobných motorových vozidlách spolu vo výške 258,44 Eur, ako aj spôsob vykonanej opravy a vyúčtovanie nákladov. Z uplatnenia nároku VŠZP na náhradu škody v prípravnom konaní vyplynulo, že táto si uplatnila nárok na náhradu škody za zdravotnú starostlivosť poskytnutú ich poisťencovi C. V. vo výške 9,19 Eur.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaných V. C., I. C., I. C. Z. U. Š., ich pomery a možnosti ich nápravy.

U všetkých obžalovaných súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa priznali k spáchaniu trestných činov a tieto úprimne oľutovali. U obžalovaných V. C. Z. I. C. nezistil žiadne priťažujúce okolnosti, a preto v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona upravil trestnú sadzbu uvedenú v § 323 ods. 2 Trestného zákona (ako najprísnejšiu) od 3 rokov do 8 rokov znížením jej hornej hranice o jednu tretinu. Nakoľko u obžalovaných I. C. Z. U. Š. zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, a teda že v minulosti boli odsúdení, u týchto dvoch obžalovaných pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1, ponechal v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona trestnú sadzbu uvedenú v § 323 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 3 rokov do 8 rokov bez zmeny. Nakoľko všetci obžalovaní spáchali v jednočinnom súbehu viac trestných činov,

všetkým obžalovaným uložil v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest, pričom za splnenia podmienky uvedenej v § 42 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému I. C. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k trestu uloženého v konaní pod sp. zn. 6T 15/2014 a pod sp. zn. 7T 24/2017.

Všetkým obžalovaným súd uložil trest odňatia na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 3 rokov. Súd pritom prihliadol najmä na dĺžku celého súdneho konania a dobu od spáchania skutku po vyhlásenie rozsudku, ktorá je takmer 10 rokov. Preto súd trest odňatia slobody v trvaní troch rokov považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je najmä výchovné pôsobenie na obžalovaných, pričom tento trest ich má viesť k tomu, aby sa v budúcnosti nedopúšťali protiprávneho konania majúceho charakter trestnej činnosti. Všetkým obžalovaným zároveň v súlade s vyššie deklarovaným preventívnym a výchovným účelom trestu, jeho výkon podmienične odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom, a to u obžalovaných V. C., I. C. Z. U. Š. na dobu 4 rokov a u I. C., vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Všetkým obžalovaným uložil v rámci probačného dohľadu podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu a podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Súd poškodených, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces, nakoľko tak súd v tejto trestnej veci už právoplatne rozhodol vo vzťahu k iným obžalovaným, ktorí sú s obžalovanými V. C., I. C., I. C. Z. U. Š. zodpovední za škodu spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.